

Gældende formulering.

opholdssted i riget for dem, hos hvem han er til huse.

- 3) Har stævningsmanden ikke kunnet iværksætte forkyndelsen på nogen af de ovenfor angivne måder, skal han i forbindelse med det eventuelt tilkaldte vidne (§ 155, stk. 3) påtegne udfærdigelsen attest herom og straks overlevere den til politiet, der snarest muligt skal søge at iværksætte forkyndelsen.
- 4) Forkyndelser, som sker på vedkommendes bolig eller sædvanlige opholdssted, skal foregå imellem kl. 7 morgen og kl. 8 aften. På søn- og helligdage må de ikke foregå i tiden fra kl. 9 formiddag til kl. 4 eftermiddag. Juleaften må de ikke foregå efter kl. 6 eftermiddag.

Stk. 2. Udføres forretningen af en stævningsmand, skal denne, hvis de af ham modtagne opgivelser ikke leder til forkyndelsens iværksættelse, efter evne søge sådan underretning, at forkyndelsen kan ske.

§ 157. Bemyndigelsen til den enkelte forretning behøver ikke at godtgøres for den eller dem, for hvem forkyndelsen sker.

Stk. 2. De personer, for hvem forkyndelse i henhold til reglerne i § 156, nr. 2, foretages, kan i reglen ikke vægre sig ved at modtage den. Nægter nogen ubeføjet at modtage forkyndelsen, eller forsømmer han, hvor forkyndelsen er sket, at levere vedkommende den ved forkyndelsen overleverede genpart, uagtet dette kunne ske uden udgift eller væsentligt besvær, kan han ved kendelse under sagen tilpligtes at erstatte de ved hans vægring eller undladelse forvoldte omkostninger.

§ 158. Det ene eksemplar af den udfærdigelse som forkyndes, overgives til den eller dem, for hvem forkyndelsen sker, medens det andet eksemplar tilbagegives eller med første post afsendes til den, der har begæret eller beordret forkyndelsen.

Stk. 2. Førstnævnte eksemplar skal, hvis forkyndelsen ikke er sket for vedkommende personlig, inden afleveringen forsynes med en påtegning, der indeholder angivelse af den dag, forkyndelsen er sket. Sidstnævnte eksemplar skal i alle tilfælde forsynes med en påtegning, der indeholder angivelse af

Forslaget.

kommende personlig, anføres på forsendelsen eller genparten af meddelelsen, hvornår og over for hvem forkyndelse er sket.

Stk. 4. Nægter en person, for hvem forkyndelse kan ske efter stk. 1, nr. 2, uden rimelig grund at modtage forkyndelse, eller undlader han, efter at forkyndelse er sket, at overlevere, hvad han har modtaget ved forkyndelsen, til vedkommende, selv om dette kunne være sket uden væsentlig udgift eller besvær, kan han ved kendelse tilpligtes at erstatte omkostninger, der er en følge af hans nægtelse eller undladelse.